Narodzenie na nowo

Pismo mówi nam, że aby ujrzeć Królestwo Boże i móc do niego wejść, musimy narodzić się na nowo z Boga. (Jeśli ktoś nie narodzi się na nowo, nie może ujrzeć królestwa Bożego. Musicie się na nowo narodzić! Jana 3:3, 7)

Aby zamieszkać razem z Bogiem na wieki, człowiek musi narodzić się na nowo i osiągnąć poziom, jakiego wymaga sprawiedliwość Królestwa, czyli miarę dojrzałości pełni Chrystusa. (Bądźcie więc doskonali, tak jak doskonały jest wasz Ojciec, który jest w niebie. Mateusza 5:48)

Narodzenie na nowo, czyli otrzymanie prawa wstępu, obywatelstwa w Królestwie Bożym, to największe wydarzenie, jakie może się dokonać w życiu człowieka. To chwila, w której wszystko staje się nowe. (Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; to, co stare, przeminęło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga. 2 Koryntian 5:17, 18)

Tak jak u podstaw każdego biologicznego narodzenia leży nasienie, tak samo mówi nam Pismo o narodzeniu na nowo: u jego podstaw również leży nasienie, a jest nim „Nasienie Boże"! (Każdy, kto narodził się z Boga… **jego nasienie** w nim pozostaje. 1 Jana 3:9)

W ten sposób w sercu człowieka zostaje zasiane „Nasienie Boże", które nosi w sobie Boży kod genetyczny i z którego rodzi się nowe stworzenie, mające Bożą naturę, Jego sposób bycia.

Skoro rodzimy się z Boga, z Jego Nasienia, niezwykle ważne jest, abyśmy wiedzieli, co to nasienie zawiera, co jest zapisane w jego kodzie genetycznym, i abyśmy zrozumieli, z czego kiełkuje nowe życie. Każde nasienie biologiczne zawiera w sobie, w skali mikrobiologicznej, wszystkie podstawowe składniki obrazu tego, od kogo pochodzi.

Jeśli zastosujemy tę samą zasadę, to również Nasienie Boże będzie miało w swojej budowie wszystkie podstawowe składniki Jego obrazu.

Pierwszy rozdział Ewangelii według Jana opisuje Boga, utożsamiając Go z Jego Słowem. (Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Jana 1:1)

Tak samo Pan Jezus jest opisany jako Słowo, które stało się ciałem i które jest jedno z Ojcem. (A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas… Jana 1:14; Ja i Ojciec jedno jesteśmy. Jana 10:30)

Jeśli Bóg jest utożsamiany ze Słowem, podobnie zresztą jak Jego Syn, to i nasienie, z którego się rodzimy, będzie miało w swojej budowie Słowo. (Ziarnem jest słowo Boże. Łukasza 8:11)

Jak w nasieniu biologicznym nie znajdziemy oczu ani serca, lecz jedynie odpowiadające im komórki, tak i w Nasieniu Bożym nie znajdziemy cierpliwości ani dobroci, lecz zarodkowe słowa, z których one się kształtują. Jeśli uważnie zbadamy Pismo, dość łatwo zobaczymy, jakie to słowa: „Włożę (nasienie) moje prawa w ich serca i wypiszę je na ich umysłach" (Hebrajczyków 10:16); „…światłość chwalebnej ewangelii Chrystusa, który jest obrazem Boga" (2 Koryntian 4:4). W ten sposób w sercu człowieka zostaje zasiane Słowo Chrystusa, Jego prawa, które będzie rosło,

aż dojrzeje w owoc Ducha, w obraz Chrystusa.

Na przykład w budowie nasienia odnajdziemy naukę: „Nie sprzeciwiajcie się złemu", która za sprawą Ducha Świętego będzie rosła i rozwinie się w cierpliwość, będącą częścią obrazu Pana.

Ta prawda jest niezwykle ważna, abyśmy mogli zrozumieć, jak dokonuje się nasze narodzenie na nowo i dlaczego musimy narodzić się z Jego Słowa. Musi się w nas narodzić „Jego Słowo, Jego prawa", musi wzrastać, abyśmy w końcu zjednoczyli się z Nim, stali się jedno ze Słowem, które stało się ciałem. (Proszę… aby i oni byli jedno w nas. Jana 17:21) Nie dajmy się zwieść, sądząc, że wystarczy jedynie wierzyć w ofiarę Pana Jezusa. Jeśli nie przyjmiemy z radością Jego Nasienia, Jego Słowa, które jest zasiane w naszym sercu, nie będzie narodzenia na nowo. Taka wiara jest martwa i nie zbawia nas!

Nierozerwalny związek między Jego Słowem a narodzeniem na nowo Pan Jezus pokazuje nam w przypowieści o siewcy, a także w wielu innych miejscach. W tej przypowieści Ewangelia Królestwa, Słowo Chrystusa, zostaje opisana jako Boże nasienie, które jest zasiewane w sercu człowieka i z którego kiełkuje nowe życie. (Ziarnem jest słowo Boże. Łukasza 8:11; przeczytaj też Mateusza 13:19)

Apostoł Jakub podejmuje i umacnia tę naukę Pana, mówiąc nam, że człowiek dostępuje zbawienia tylko wtedy, gdy przyjmie zaszczepione w nim Słowo. (Z łagodnością przyjmijcie zaszczepione w was słowo, które może zbawić wasze dusze. Jakuba 1:21)

Podobnie przypomina nam apostoł Piotr o tym nasieniu, którym jest Słowo, Ewangelia Chrystusa. (Jesteście bowiem odrodzeni nie z nasienia zniszczalnego, ale niezniszczalnego, przez słowo Boga. A jest to słowo, które zostało wam zwiastowane przez ewangelię. 1 Piotra 1:23, 25)

Również apostoł Paweł, tak jak dwaj pozostali apostołowie, mówi nam, że narodzenie z góry dokonuje się przez Słowo Chrystusa, Ewangelię Królestwa. (Nie macie wielu ojców, bo to ja zrodziłem was w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. 1 Koryntian 4:15) Tak jak w narodzinach rośliny w naturalny sposób uczestniczą trzy główne elementy: ziemia, nasienie i woda, tak i w „narodzeniu na nowo" odnajdujemy trzy główne elementy: serce człowieka, Słowo Chrystusa i Ducha Świętego. **Serce człowieka** jest przyrównane do ziemi. (Lecz to, które padło na dobrą ziemię, to są ci, którzy szczerym i dobrym sercem usłyszeli słowo i zachowują je, i wydają owoc w cierpliwości. Łukasza 8:15)**Słowo Chrystusa**, Jego nauka, jest Nasieniem, z którego kiełkuje życie.

Z tego nasienia kiełkuje nowe życie, a ono zawiera w sobie składniki, dzięki którym będziemy wzrastać, aby osiągnąć dojrzałość. (Włożę moje prawa (Nasienie) w ich serca i wypiszę je na ich umysłach. Hebrajczyków 10:16)

Uwaga! Nie mylmy Słowa Chrystusa, które jest tym Nasieniem, o którym Pismo mówi, że miało przyjść, z Prawem Mojżesza, które zostało dane z powodu przestępstw. (Po co więc prawo? Zostało dodane z powodu przestępstw, aż do przyjścia **„potomka"** [dosłownie: „nasienia"]. Galacjan 3:19)**Duch Święty** jest trzecim niezbędnym elementem, który uczestniczy w narodzeniu na nowo. Tak jak nasienie biologiczne nie wykiełkuje bez wody, tak i nasienie Boże

nie kiełkuje bez Ducha Świętego. (…przez odnowienie Ducha Świętego. Tytusa 3:5; …narodzony z Ducha. Jana 3:8)

Ziemia, czyli serce człowieka

W przypowieści o siewcy występują cztery rodzaje gleby, ziemi:

- Ci, którzy słuchają Słowa o Królestwie i nie wierzą mu, ponieważ go nie rozumieją. W tym przypadku ziemia jest udeptana, serce jest zatwardziałe. (Mateusza 13:19; Łukasza 8:12)

- Ci, którzy słuchają Słowa o Królestwie i przyjmują je z radością, ale trzymają się go tylko do czasu. (Posiany na miejscach skalistych. Mateusza 13:20)

- Ci, którzy słuchają Słowa o Królestwie i przyjmują je, ale troski tego świata zagłuszają Słowo (Nasienie) i nie wydają owocu. (Posiany między ciernie. Mateusza 13:22)

- Ci, którzy słuchają Słowa o Królestwie i przyjmują je z radością w dobre serce. Ostatni przypadek ukazuje nam ziemię zaoraną, czystą. (Posiany na dobrej ziemi. Mateusza 13:23) W pierwszej grupie ludzi serce jest zatwardziałe i Nasienie nie kiełkuje.

W drugiej i trzeciej grupie ludzi obecne są wszystkie elementy potrzebne do wykiełkowania. Jest gleba, jest Nasienie i jest Duch Święty, który sprawia, że nowe życie kiełkuje.

Jednak w drugiej grupie gleba nie ma dość ziemi, aby doprowadzić nowe życie do dojrzałości, do owocowania, a w trzeciej ziemia nie jest przygotowana, nie została zaorana.

Czwarta grupa to dobre serce, które przyjmuje zasiane w nim Nasienie, Słowo, a potem, dzięki odnowieniu i działaniu Ducha, wzrasta i wydaje owoc (ma owoc Ducha).

Skoro Pismo mówi nam o kilku rodzajach gleby, bardzo ważne jest, abyśmy zbadali samych siebie i zobaczyli, jaką ziemią jesteśmy, a jeśli są w niej ciernie, abyśmy ją zaorali. (Przeorzcie swoje ugory, a nie siejcie między ciernie. Jeremiasza 4:3)

Nasienie Boże i jego skład

Jak wiemy, w ludzkim zarodku zawarte są wszystkie komórki, które razem tworzą przyszłego człowieka, który się narodzi: serce, oczy, mózg… wszystko w skali mikrobiologicznej i wszystko na swoim miejscu, bez żadnego braku.

Zobaczymy, że tak samo jest z Nasieniem Bożym. W tym Bożym nasieniu zawarte są wszystkie pierwotne składniki Bożego obrazu. (…nowego człowieka, który jest stworzony według Boga. Efezjan 4:24)

Zawiera ono całą informację genetyczną, prawa Królestwa, czyli, innymi słowy, przykazania Chrystusa. Każda nauka Chrystusa jest pierwotnym składnikiem obrazu Pana. (…światłość chwalebnej ewangelii Chrystusa, który jest obrazem Boga. 2 Koryntian 4:4)

Bóg zasiewa w naszym sercu Nasienie, „które miało przyjść", czyli Słowo Chrystusa, albo innymi słowy na nowo zapisuje genetyczny układ swojego obrazu. (Włożę (nasienie) moje prawa w ich serca i wypiszę je na ich umysłach. Hebrajczyków 10:16)

Poniżej podajemy kilka informacji genetycznych, czyli nauk Królestwa, które znajdują się w budowie Nasienia Bożego:

- Nie sprzeciwiajcie się złemu… (Mateusza 5:39)

- Temu, kto chce się z tobą procesować i wziąć twoją szatę… (Mateusza 5:40)

- Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. (Mateusza 7:1)

- Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza. (Łukasza 20:25)

- Uważajcie, abyście nie gardzili… (Mateusza 18:10)

Duch Święty sprawi, że to nasienie zasiane w nas wykiełkuje, to znaczy sprawi, że wykiełkuje każda nauka z osobna, i będzie działał nad naszym wzrostem i udoskonaleniem. Tak zostaje w nas zasiana nauka o niesprzeciwianiu się złu, która za sprawą Ducha wyda owoc: pokój, cierpliwość, łagodność, dobroć. (Zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, za sprawą Ducha Pana. 2 Koryntian 3:18; Pocieszyciel, Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę. Jana 16:13)

Wszystkie nauki Pana są istotne, należą do „zarodka", z którego powstanie syn Boży. Żadnej nauki nie można odłożyć na bok. Każda jest pierwotną komórką, podobnie jak komórki w ludzkim zarodku, która, wzrastając, stanie się częścią obrazu Pana; żadna nie została umieszczona w nasieniu bez celu.

Każda nauka wnosi swój udział w kształtowanie się w nas obrazu Chrystusa. Duch Święty nie pominie żadnej i będzie z nami pracował w miarę naszego wzrostu. Zrozummy to dobrze! Bóg nie zabierze nas do swojego wiecznego Królestwa jedynie na podstawie umysłowej wiary w ofiarę Pana, jak sądzi większość, lecz musimy narodzić się na nowo, z Jego nasienia, i wzrastać, aż osiągniemy miarę dojrzałości pełni Chrystusa, jak jest napisane. (Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości pełni Chrystusa. Efezjan 4:13)

Zapytajmy się: co by się stało, gdybyśmy podzielili nasienie i usunęli z niego kilka nauk? Czy można by jeszcze mówić o narodzeniu z Boga? Wyobraźmy sobie, co mogłoby się stać, gdybyśmy oddzielili kawałeczek nasienia biologicznego. Gdybyśmy usunęli komórki odpowiadające wątrobie, sercu czy mózgowi? Czy doszłoby wtedy do narodzin?

Dobrze byłoby, abyśmy zrozumieli, że jeśli nie przyjmujemy panowania Chrystusa we wszystkim, nie przyjmując wszystkiego, co On powiedział, nasienie nie będzie całe i nie wykiełkuje. (Gdy ktoś słucha słowa o królestwie, a nie rozumie, przychodzi zły i porywa to, co zostało zasiane w jego sercu. To jest ten posiany przy drodze. Mateusza 13:19) Jeśli zlekceważymy choćby jedno przykazanie, Duch nie będzie mógł posłużyć się tą nauką, aby

dopełnić w nas Jego obraz, owoc Ducha. (Celem przykazania, czyli nauk Ewangelii, jest miłość. 1 Tymoteusza 1:5)

Jeśli nie przyjmujemy nauk Pana dotyczących niesprzeciwiania się złu, sądzenia, zaparcia się siebie, bezużytecznych słów, błogosławienia… nasienie nie będzie zawierało tego, co potrzebne, aby wykiełkowało życie z góry.

Bóg odnawia przez Ducha tylko tych, którzy przyjmują do swojego serca „całe nasienie" i którzy są Mu posłuszni. (A my jesteśmy jego świadkami w tym, a także Duch Święty, którego Bóg dał tym, którzy są mu posłuszni. Dzieje 5:32; …przez odnowienie Ducha Świętego. Tytusa 3:5)

Słowo Pisma ostrzega nas, że dziś, tak jak i w przeszłości, większość fałszuje Słowo Boże, a przecież ono jest Nasieniem, z którego musimy narodzić się na nowo. Celem szatana jest to, aby do narodzenia na nowo w ogóle nie doszło albo aby było to narodzenie z ludzi. (Nie jesteśmy bowiem jak wielu, którzy fałszują słowo Boże. 2 Koryntian 2:17)

Sądzimy, że dla wszystkich jest dość jasne, iż z zepsutego nasienia nie może wyrosnąć nowe życie. Wszyscy też wiemy, że z nasienia zmodyfikowanego genetycznie wyrasta roślina podobna do tej z nasienia niezmodyfikowanego, ale będzie to roślina zmieniona w całej swojej strukturze. Tak samo my: jeśli przyjmiemy zmienioną naukę, narodzimy się z tej nauki, a nie z Boga.

Poniżej podajemy kilka nauk, których brakuje w sercach wielu ludzi, ponieważ nie przyjmuje ich wielu z tych, którzy uważają się za „narodzonych na nowo":

- Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza. (Łukasza 20:25)

- Nie sprzeciwiajcie się złemu… (Mateusza 5:39)

- Błogosławcie tym, którzy was przeklinają. (Łukasza 6:28)

- Każdy, kto oddala swoją żonę i żeni się z inną, cudzołoży, a kto żeni się z oddaloną przez męża, cudzołoży. (Łukasza 16:18)

- Jeśli więc ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. (Jana 13:14)

Sprawdzian: Czy i dla ciebie te nauki są zbyt twarde i nie możesz ich znieść? (Wielu… którzy to usłyszeli, mówiło: Twarda to mowa, któż jej może słuchać? Jana 6:60)

Musimy zrozumieć, że narodzenie na nowo, z Boga, nie może się dokonać, jeśli lekceważymy Słowo Chrystusa, które zostało zasiane w naszym sercu. (Z łagodnością przyjmijcie zaszczepione w was słowo, które może zbawić wasze dusze. Jakuba 1:21; …włożę moje prawa w ich serca. Hebrajczyków 10:16)

Żadnej nauki nie można odłożyć na bok. Każda ma swój cel, żadna nie została dana przypadkiem. Jedne służą do oczyszczenia, zaorania ziemi, na przykład z sądzenia, potępiania, pożądliwości ciała, pożądliwości oczu… a inne do zdobycia cierpliwości, dobroci, pokoju,

miłości…

Tylko zachowując przykazania Chrystusa, będziemy mogli zewlec z siebie starego człowieka wraz z jego uczynkami i przyoblec się w nowego człowieka, stworzonego według Boga. (I przyoblec się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga. Efezjan 4:24)

Szata nowego człowieka musi mieć wplecione w swoją tkaninę dobroć, cierpliwość, łagodność, miłość… (*Przyobleczcie się* w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, łagodność, cierpliwość. A nade wszystko przyobleczcie się w miłość… Kolosan 3:12, 14) To jest szata weselna, czyli cechy nowego człowieka, w którą muszę się przyoblec, aby być podobnym do Pana Jezusa.

Zachęcamy cię, abyś nie czytał Pisma przypadkowo, ale je studiował. Szukaj i zachowuj nauki, którymi będziesz mógł zaorać ziemię, a potem szukaj i zachowuj nauki, którymi będziesz pielęgnował w sobie owoc Ducha, obraz Chrystusa.

Zadaj sobie to pytanie z całą powagą: czy nasienie, które zostało zasiane w twoim sercu, jest nasieniem Bożym? Czy przyjąłeś przykazania, prawa Pana dotyczące obmowy i błogosławienia? Jeśli je przyjąłeś, czy je zachowujesz? Czy wydały owoc? Sprawdzaj się dokładnie przez tydzień lub dwa, a zobaczysz, gdzie jesteś.

Badaj się uważnie: czy kiedy mówisz źle o innych, Duch Święty cię upomina? Przeanalizuj, czy żyjesz nowym życiem, do którego zostałeś powołany, bo wielu z nas jest powołanych do błogosławienia, ale tak niewielu naprawdę to czyni. (Błogosławcie, wiedząc, że do tego zostaliście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo. 1 Piotra 3:9)

Jeśli źle mówisz o rządzie, o politykach, o ludziach pracujących w służbie zdrowia, o sąsiadach… i o tych, którzy w ten czy inny sposób wyrządzają ci zło, znaczy to, że wszystko jeszcze nie stało się nowe, znaczy to, że nowe życie się nie zaczęło! (Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; to, co stare, przeminęło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga. 2 Koryntian 5:17, 18)

Musimy zrozumieć, że dla człowieka narodzonego z góry, z Boga, obmowa czy jakikolwiek inny grzech to tylko wypadki, a nie sposób życia! (Każdy, kto narodził się z Boga, nie popełnia grzechu. 1 Jana 3:9)

Słowo Boże jest w tej sprawie bardzo jasne. (Każdy, kto narodził się z Boga, nie trwa w grzechu. 1 Jana 3:9)

Pan Jezus mówi nam, że dopiero wtedy, gdy znienawidzimy starego człowieka, gdy porzucimy to, co stare, będziemy mogli rozpocząć nowe życie w Królestwie Bożym, a będzie to życie ucznia, Jego sługi. (Jeśli ktoś przychodzi do mnie, a nie ma w nienawiści… nawet swego życia, nie może być moim uczniem. Łukasza 14:26)

Pan zawrze z nami Nowe Przymierze dopiero wtedy, gdy wyrzekniemy się własnej woli i przyjmiemy Go jako naszego Pana, gdy poddamy się Jego naukom. Od tej chwili zaczyna się nowe życie, życie ucznia. Stajemy się Jego uczniami od dnia, w którym przyjmujemy Go we

wszystkim jako Nauczyciela i Pana.

Gdy będzie On dla nas jak skarb wielkiej wartości i wyrzekniemy się tego, co stare, wtedy Pan wejdzie ze mną w relację, zawierając przymierze miłości, abym należał do Niego. (…który człowiek znalazł i ukrył. Uradowany nim poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił to pole. Mateusza 13:44)

Nie jest to przymierze jak w relacjach handlowych, lecz przymierze miłości, przymierze małżeńskie. (A gdy przechodziłem obok ciebie i spojrzałem na ciebie, oto był to twój czas, czas miłości, rozciągnąłem połę swojej szaty na ciebie i zakryłem twoją nagość, związałem się z tobą przysięgą i zawarłem z tobą przymierze, mówi Pan BÓG. I stałaś się moja. Ezechiela 16:8)

Zawiera On z nami to przymierze, gdy wyrzekamy się własnej woli i przyjmujemy Go jako naszego Umiłowanego i Pana, gdy poddajemy się Jego naukom. Od tej chwili zaczyna się nowe życie, życie ucznia. Stajemy się Jego uczniami od dnia, w którym przyjmujemy Go we wszystkim jako Nauczyciela i Pana.

To jest chwila, w której Bóg rozpoczyna dzieło udoskonalania i doprowadzi je do końca tylko wtedy, gdy pozostaniemy Mu wierni. (Będąc tego pewien, że ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, dokończy go. Filipian 1:6)

Być uczniem Chrystusa to być zapisanym do Jego szkoły, uczyć się od Niego tego, co z góry, i przyswajać to sobie, bo jest to absolutnie niezbędne do życia w Królestwie. Stajemy się Jego uczniami od pierwszego dnia szkoły, od pierwszego dnia nowego życia. W szkole Chrystusa jesteśmy sługami Boga i we wszystkim jesteśmy Mu poddani, aby dojść do naszego uświęcenia. (Gdy staliście się sługami Boga, macie swój pożytek ku uświęceniu, a na końcu życie wieczne. Rzymian 6:22) Narodzenie na nowo jest początkiem życia ucznia, a owocem uczniostwa i dzieła Bożego dokonywanego przez Ducha Świętego jest człowiek, który osiągnął miarę dojrzałości pełni Chrystusa.

Źródło: *Narodzenie na nowo* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/narodzenie-na-nowo